

DOKTOR JÓZEF JERZAK (1931-2017) – ŻYCIORYS NAUKOWY

1978-1982 – Dziekan Wydziału Pedagogicznego Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Zielonej Górze

Józef Jerzak urodził się w 1931 r. Jest absolwentem Liceum Ogólnokształcącego w Tarnowie. Ukończył w 1959 r. Zaoczne Studium Nauczycielskie w Poznaniu. Studia magisterskie obronił w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Gdańsku w 1963 r., gdzie uzyskał tytuł magistra pedagogiki. Stopień doktora nauk humanistycznych w dyscyplinie psychologia otrzymał na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu w 1970 r.

W 1964 r. rozpoczął pracę w Studium Nauczycielskim w Zielonej Górze jako wykładowca pedagogiki i psychologii. Po utworzeniu Wyższej Szkoły Pedagogicznej, pracując na stanowisku adiunkta, pełnił funkcję kierownika Zakładu Psychologii. Zorganizował w tym okresie pracownię psychologiczną dla prowadzenia ćwiczeń ze studentami.

W latach 1974-1978 brał udział w badaniach zespołowych nad wychowawczą i kształcącą rolę organizacji młodzieżowych w szkołach w zespole profesora Bronisława Ratusia. Od tego czasu gromadził autobiografie studentów, na podstawie których opracował książkę pt. *Struktura Ja w autobiografiach młodzieży studiującej* opublikowaną w 1978 r., a następnie drugie zmienione i uzupełnione wydanie tej monografii pt. *Dynamika struktury „Ja” w opiniach i postawach młodzieży studiującej*.

Na podstawie oceny dorobku naukowego otrzymał w 1975 r. stanowisko docenta kontraktowego. W Wyższej Szkole Pedagogicznej w Zielonej Górze pełnił wiele funkcji: kierownika Zakładu Psychologii, wicedyrektora Instytutu Nauk Pedagogicznych, przewodniczącego Rady ds. Młodzieży (przez dwie kadencje).

W latach 1978-1982 pełnił funkcję dziekana Wydziału Pedagogicznego i przewodniczącego Senackiej Komisji Wychowania. Był organizatorem dwóch konferencji krajowych poświęconych: 1) wychowawczym funkcjom dydaktyki w kształceniu nauczycieli, 2) aktywizacji studentów w procesie wychowania. Opracował na ten temat książkę pt. *Psychologiczne kształcenie nauczycieli*. W III Przeglądzie Dydaktyki i Aktywności Naukowej Studentów został w 1980 r. wyróżniony przez studentów jako „najlepszy dydaktyk i wychowawca”.

Przez dwie kadencje był członkiem Zespołu Psychologii Centralnego Ośrodka Metodycznego przy WSP w Krakowie. Opracował tam projekt programu nauczania psychologii na kierunkach nauczycielskich, gdyż dotychczas istniejący był nadmiernie teoretyczny. Współpracował z Oddziałem Doskonalenia Nauczycieli w Zielonej Górze i w Gorzowie Wielkopolskim, gdzie prowadził zajęcia i wygłaszał referaty na konferencjach metodycznych. Proponował wprowadzić „nauczanie psychoterapeutyczne” dla młodzieży nieprzystosowanej społecznie.

W 1983 r. rozpoczął pracę w Akademii Wychowania Fizycznego w Gorzowie Wielkopolskim na stanowisku kierownika Zakładu Psychologii. Poza zajęciami dydaktycznymi i seminariami magisterskimi zajmował się aktywizacją studentów do rywalizacji sportowej.

W 1996 r. przeszedł na emeryturę. Jednak dalej był aktywny i napisał m.in. poradnik *Jak uczyć i wychowywać?: poradnik dla nauczycieli*.

W czasie pracy zawodowej należał także do Polskiego Towarzystwa Psychologicznego (od 1965 r.), w którym przez trzy kadencje pełnił funkcję prezesa Oddziału w Zielonej Górze. Należał także do Lubuskiego Towarzystwa Naukowego, Stowarzyszenia Autorów Polskich (od 1983 r.) i Polskiego Towarzystwa Naukowego Kultury Fizycznej (od 1984 r.). Za całokształt działalności przyznano mu wiele odznaczeń, m.in.: Złotą Odznakę ZNP (1964 r.), Odznakę XX-lecia ZSP (1970 r.), Odznakę za zasługi w rozwoju województwa zielonogórskiego (1971 r.), Srebrny Krzyż Zasługi (1973 r.), Złoty Krzyż Zasługi (1974 r.), Medal Komisji Edukacji Narodowej (1978 r.), Zasłużony dla Szkolnictwa Zielonogórskiego (1982 r.), Honorowy medal: Zasłużony dla Postępu Pedagogicznego (1983 r.), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1983 r.).

Podsumowując, najważniejsze publikacje książkowe dra Józefa Jerzaka to:

- *Struktura Ja w autobiografiach młodzieży studiującej*, LTN, Zielona Góra 1978.
- *Dynamika struktury „Ja” w opiniach i postawach młodzieży studiującej*, WSP, Zielona Góra 1981.
- *Kształcenie psychologiczne nauczycieli*, WSiP, Warszawa 1988.
- *Jak uczyć i wychowywać? Poradnik dla nauczycieli*, LOP, Zielona Góra 2003.

Był także redaktorem materiałów z konferencji:

Wychowawcze funkcje dydaktyki w kształceniu nauczycieli, WSP, Zielona Góra 1980.

Zmarł 8 czerwca 2017 r.